

blicznego (Dz. P. P. P. Nr 35, poz. 276), w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 244) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„Prawo do pobierania dodatku, określonego w ust. 1, nie służy w czasie wojny i mobilizacji. Prawo to nie służy również w przypadku użycia do zabezpieczenia porządku publicznego, poza stałym garnizonem, oddziału, do którego zostali powołani żołnierze rezerwy lub pospolitego ru-

szenia w interesie obrony Państwa stwierdzonym uchwałą Rady Ministrów.”

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

329

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 maja 1939 r.

o zniesieniu gminy wiejskiej Piorunów w powiecie konińskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Gromady: Adamów, Genowefa Piorunowska, Hiszpania, Ignacew, Izabelin, Kałek, Smólnik i Teresina z dotychczasowej gminy wiejskiej Piorunów włącza się do gminy wiej-

skiej Brzeźno w powiecie konińskim, województwie poznańskim. Równocześnie gminę wiejską Piorunów znosi się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

330

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 24 maja 1939 r.

o zmianie granic gmin wiejskich w powiecie kolskim, województwie poznańskim.

Na podstawie art. 1 i 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany granic oraz rozwiązywania i tworzenia gmin wiejskich na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 770) zarządzam co następuje:

§ 1. Część dotychczasowej gminy wiejskiej Brudzew, a mianowicie gromady: Dobrów i Janów włącza się do gminy wiejskiej Kościelec w powiecie kolskim, województwie poznańskim.

§ 2. Gromady Augustynów, Krzykosy, Lutomirów i Gaj z dotychczasowej gminy wiejskiej Koźmin włącza się do gminy wiejskiej Chełmno w powiecie kolskim, województwie poznańskim. Równocześnie gminę wiejską Koźmin znosi się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

331

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 2 czerwca 1939 r.

o warunkach funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów.

Na podstawie art. 6 ust. (1) ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz.

U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552) zarządzam co następuje:

Warunki funkcjonowania i organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora).

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 1925 r. o wyścigach konnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 79, poz. 552), paragrafy, powołane bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. 1. Stawki we wzajemnych zakładach można przyjmować tylko w kasach, znajdujących się na torach wyścigowych lub utworzonych poza ich obrębem za zezwoleniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Stawki można przyjmować tylko w przeddzień wyścigów oraz w dniu wyścigów aż do sygnału oznaczającego zamknięcie kas wzajemnych zakładów.

3. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, mogą nie przyjmować stawek:

1) na wszystkie lub poszczególne gonitwy w danym dniu;

2) we wzajemnych zakładach porządkowych (§ 5 pkt 3) i łącznych (§ 8);

3) na niektóre konie; w tym przypadku konie takie są wyłączone ze wzajemnych zakładów.

§ 3. 1. Zasadnicza stawka wynosi 5 złotych. Wyższe stawki muszą stanowić wielokrotność tej sumy z wyjątkiem przypadku, określonego w § 8 ust. 2.

2. Na dowód wpłacenia stawki i zawarcia wzajemnego zakładu wydany zostaje bilet. W zakładzie łącznym (§ 8) bilet powinien zawierać wykaz koni, na które stawka została wniesiona. Bilet nie może być zwrócony ani zmieniony.

§ 4. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, powinny przed upływem dwóch dni przedstawiać Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych sprawozdania z obrotów we wzajemnych zakładach w każdym dniu wyścigowym z wyszczególnieniem obrachunku dla każdej gonitwy oddzielnie.

§ 5. Stawki można przyjmować w następujących odrębnych rodzajach zakładów:

1) na konia, który uzyska pierwsze miejsce w gonitwie (zakład zwyczajny);

2) na konia z płatnym miejscem (zakład francuski), tj. na konia, który uzyska w gonitwie pierwsze lub drugie miejsce, jeżeli w gonitwie mają wziąć udział co najmniej cztery konie, albo pierwsze, drugie lub trzecie miejsce, jeżeli w gonitwie ma wziąć udział co najmniej siedem koni;

3) na dwa konie, które uzyskają w gonitwie pierwsze i drugie miejsce (zakład porządkowy).

§ 6. 1. Wzajemne zakłady porządkowe mogą być czynne tylko w tych gonitwach, w których ma wziąć udział od trzech do sześciu koni łącznie.

2. W gonitwach, w których ma wziąć udział trzy lub cztery konie, we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że wskazane dwa konie uzyskają pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności, określonej przez stawiającego.

3. W gonitwach, w których ma wziąć udział pięć lub sześć koni, we wzajemnych zakładach porządkowych można stawiać na to, że wskazane dwa konie uzyskają w gonitwie pierwsze i drugie miejsce w jakiegokolwiek kolejności.

4. Towarzystwa, zarządzające wyścigi konne, mogą ograniczyć działalność wzajemnych zakładów porządkowych do gonitw, w których ma wziąć udział trzy lub cztery konie.

§ 7. Za konie, mające wziąć udział w gonitwie, uważa się konie, których jeźdźcy byli zważeni, z wyjątkiem koni bądź wyłączonych ze wzajemnych zakładów, bądź wycofanych z gonitwy w przypadku ofertowej sprzedaży koni przed gonitwą.

§ 8. 1. Stawki można przyjmować w zakładach zwyczajnych i francuskich łącznie na dwa lub więcej koni w różnych gonitwach tego samego dnia, lecz nie więcej niż na jednego konia w każdej gonitwie (zakład łączny). Wygranie zakładu łącznego wymaga wygrania wszystkich zakładów nim objętych.

2. W zakładzie łącznym wygrana lub stawka, podlegająca zwrotowi w danej gonitwie, przechodzi jako stawka na następnego wskazanego konia, a jeżeli dana gonitwa jest w zakładzie łącznym ostatnia, wygrana lub stawka podlega wypłacie.

§ 9. 1. Kasa zakładów łącznych powinna przed każdą gonitwą dokonać obrachunku sum, jakie w wyniku zakładów łącznych przeszły jako stawki na konie, mające wziąć udział w tej gonitwie. Gdyby ogólna suma stawek na którekolwiek z koni nie stanowiła wielokrotności 5 zł, towarzystwo, zarządzające wyścigi konne, uzupełnia tę sumę z własnych funduszy i na własne ryzyko do najbliższej wielokrotności 5 zł i uczestniczy w ewentualnej wygranej w danej gonitwie proporcjonalnie do wniesionego wkładu.

2. Obliczoną w ten sposób ilość stawek pięciozłotowych na poszczególne konie, kasa zakładów łącznych podaje niezwłocznie do ogólnego obrachunku danej gonitwy.

3. Wygrane w zakładzie łącznym oblicza się proporcjonalnie do wygranej, odpowiadającej stawce zasadniczej.

§ 10. We wzajemnych zakładach zwyczajnych zakład jest wygrany:

1) jeżeli koń, wskazany przez stawiającego, uzyskał w gonitwie pierwsze miejsce;

2) jeżeli pierwsze miejsce uzyskał koń, należący do tej samej stajni wyścigowej co koń, wskazany przez stawiającego, pod warunkiem, że wskazany koń stanął się do startu, nie został zwolniony z dyspozycji startera i nie został na starcie.

§ 11. We wzajemnych zakładach francuskich zakład jest wygrany:

1) w gonitwach, w których miało wziąć udział co najmniej cztery konie, jeżeli koń wskazany przez stawiającego uzyskał w gonitwie:

- a) pierwsze miejsce,
- b) drugie miejsce, a na pierwszym miejscu minął celownik tylko jeden koń;

2) w gonitwach, w których miało wziąć udział co najmniej siedem koni, jeżeli koń wskazany przez stawiającego uzyskał w gonitwie:

- a) pierwsze miejsce,
- b) drugie miejsce, a na pierwszym miejscu minął celownik jeden koń lub dwa konie głowa w głowę,
- c) trzecie miejsce, a celownik minął na pierwszym miejscu jeden koń i na drugim miejscu jeden koń.

§ 12. We wzajemnych zakładach porządkowych zakład jest wygrany:

1) w gonitwach, w których miało wziąć udział trzy lub cztery konie:

- a) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w kolejności przezeń wskazanej, a na pierwszym miejscu minął celownik tylko jeden koń,
- b) jeżeli konie wskazane przez stawiającego, należące do jednej stajni wyścigowej, uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce w jakiegokolwiek kolejności,
- c) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze miejsce głowa w głowę,
- d) jeżeli koń wskazany przez stawiającego jako pierwszy uzyskał pierwsze miejsce, koń zaś wskazany jako drugi uzyskał drugie miejsce głowa w głowę;

2) w gonitwach, w których miało wziąć udział pięć lub sześć koni:

- a) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały w gonitwie pierwsze i drugie miejsce, mijając celownik w jakiegokolwiek kolejności, a na pierwszym miejscu minął celownik tylko jeden koń,
- b) jeżeli konie wskazane przez stawiającego uzyskały pierwsze miejsce głowa w głowę,
- c) jeżeli z dwóch koni wskazanych przez stawiającego jeden uzyskał w gonitwie pierwsze miejsce, drugi zaś uzyskał drugie miejsce głowa w głowę.

§ 13. Zwraca się wszystkie stawki:

1) w zakładach zwyczajnych, francuskich i porządkowych, jeżeli:

- a) gonitwa jest nieważna,
- b) w gonitwie uczestniczyły konie tylko jednej stajni wyścigowej;

2) w zakładach porządkowych, jeżeli tylko jednemu koniowi przyznano w gonitwie płatne miejsce.

§ 14. Zwraca się wszystkie stawki:

1) w zakładach zwyczajnych, jeżeli nie przyjęto ani jednej stawki na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, oraz na żadnego z koni, należących do tej samej stajni wyścigowej;

2) w zakładach francuskich, jeżeli na żadnego z koni, które w gonitwie uzyskały płatne miejsce, nie przyjęto ani jednej stawki;

3) w zakładach porządkowych, jeżeli na kombinację wygrywającą zakład nie przyjęto ani jednej stawki.

§ 15. Zwraca się stawki przyjęte:

1) w zakładach zwyczajnych i francuskich na konia, który:

- a) nie stanął się do startu,
- b) został zwolniony z dyspozycji startera,
- c) został na starcie;

2) w zakładach porządkowych na kombinację, jeżeli co do któregośkolwiek z koni wskazanych przez stawiającego zaszła okoliczność, wymieniona w pkt 1) lit. a), b) lub c).

§ 16. Zwraca się stawki przyjęte:

1) w zakładach zwyczajnych na konia, który został zdystansowany, z wyjątkiem przypadku, gdy zdystansowano jednego z kilku koni tej samej stajni wyścigowej, a innemu koniowi z tej stajni przyznano pierwsze miejsce;

2) w zakładach francuskich:

- a) na konia zdystansowanego całkowicie,
- b) na konia, któremu po częściowym zdystansowaniu nie przyznano miejsca uzasadniającego wygranie zakładu w myśl § 11;

3) w zakładach porządkowych:

- a) na takie kombinacje, w których co najmniej jeden ze wskazanych koni został zdystansowany całkowicie,
- b) na takie kombinacje, które wskutek częściowego zdystansowania co najmniej jednego z koni nie odpowiadają warunkom, przewidzianym w § 12 dla wygrania zakładu porządkowego.

§ 17. Stawkę zwraca się wraz z opłatą obraną na Fundusz Pracy.

§ 18. Wszystkie przyjęte stawki, nie podlegające zwrotowi, należy zsumować dla każdego rodzaju zakładów (§ 5) oddzielnie i od sum tych dokonać odliczenia przewidziane w art. 7. Resztę tych sum przeznaczają się na wygrane w każdym rodzaju zakładów oddzielnie.

• § 19. Wygrane w każdym rodzaju zakładów powinny być jednakowe we wszystkich kasach, znajdujących się w tej samej miejscowości.

§ 20. Obliczenia wygranych w zakładach zwyczajnych dokonywa się w sposób następujący:

1) sumę przeznaczoną na wygrane należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na konia, który uzyskał pierwsze miejsce w gonitwie, w przypadku zaś gdy miejsce takie uzyskał jeden z kilku koni tej samej stajni wyścigowej (§ 10 pkt 2)) — przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na wszystkie konie tej stajni; otrzymany iloraz stanowi wygraną odpowiadającą stawce zasadniczej;

2) jeżeli dwa lub więcej koni przyjdzie głowa w głowę na pierwszym miejscu, sumę wszystkich stawek przyjętych na te konie należy odjąć od sumy przewidzianej na wygrane (§ 18); otrzymaną resztę należy podzielić na tyle równych części, ile koni zajęło pierwsze miejsce głowa w głowę, a każdą z tych części podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z tych koni; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane odpowiadające tej stawce.

§ 21. Obliczenia wygranych w zakładach francuskich dokonywa się w sposób następujący:

1) sumę wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy przewidzianej na wygrane (§ 18); otrzymaną resztę należy podzielić na dwie lub trzy równe części, zależnie od ilości płatnych miejsc w gonitwie; każdą z otrzymanych w ten sposób części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które uzyskały płatne miejsca; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane odpowiadające tej stawce;

2) jeżeli w przypadkach, wymienionych w § 11 pkt 1) lit. b) i pkt 2) lit. c), koń wskazany przez stawiającego uzyskał miejsce głowa w głowę, sumę przypadającą z podziału na dane płatne miejsce, dokonanego w myśl pkt 1), należy podzielić na tyle równych części, ile koni uzyskało miejsce głowa w głowę; każdą z otrzymanych w ten sposób części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych, przyjętych na każdego z koni, które uzyskały to miejsce głowa w głowę; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane odpowiadające tej stawce;

3) jeżeli z jakiegokolwiek powodu przyznano mniejszej liczbie koni płatne miejsca, niż przypadało w danej gonitwie, lub jeżeli na jednego albo na dwa konie, które przyszły na płatnych miejscach, nie przyjęto ani jednej stawki, to odpowiednio zmniejsza się ilość części, na które — w myśl pkt 1) — należy podzielić sumę przeznaczoną na wygrane.

§ 22. Obliczenia wygranych w zakładach porządkowych dokonywa się w sposób następujący:

1) sumę przeznaczoną na wygrane (§ 18) należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w zakładach wygranych (§ 12); otrzymany iloraz stanowi wygraną odpowiadającą stawce zasadniczej;

2) w przypadkach, wymienionych w § 12 pkt 1) lit. c) i d) i pkt 2) lit. c), sumę wszystkich stawek w zakładach wygranych należy odjąć od sumy przewidzianej na wygrane (§ 18), a otrzymaną resztę podzielić na tyle części, ile było kombinacji wygrywających zakład; każdą z tych części należy podzielić przez liczbę stawek zasadniczych w każdej kombinacji wygrywającej zakład; otrzymane ilorazy, po dodaniu stawki zasadniczej, stanowią wygrane odpowiadające tej stawce;

3) w przypadkach, wymienionych w § 12 pkt 1) lit. c), gdy pierwsze miejsce uzyskają głowa w głowę konie jednej stajni wyścigowej, stosuje się przepisy pkt 1).

§ 23. 1. Wygrane odpowiadające stawce zasadniczej ustala się w kwotach stanowiących wielokrotność 50 gr; otrzymane nadwyżki ponad tę wielokrotność większe od 37,5 gr zaokrąglą się do 50 gr, a wygrane uzupełnia się z funduszów towarzystwa, nadwyżki zaś równe 37,5 gr i mniejsze skreśla się, a powstałe stąd sumy przechodzą na dobro towarzystwa.

2. Wygrane odpowiadające stawce wyższej, niż zasadnicza, stanowią wielokrotność wygranej odpowiadającej stawce zasadniczej.

3. Wygrana nie może być niższa od stawki zasadniczej; niezbędne uzupełnienia będą pokryte z funduszów towarzystwa.

4. Przepisy ust. 1 stosuje się przy obliczaniu ostatecznej wygranej w zakładach łącznych niezależnie od wysokości stawki początkowej.

§ 24. 1. Ustalenie kolejności miejsc, miarodajne dla wypłat we wzajemnych zakładach, następuje po sygnale oznaczającym zakończenie ważenia jeźdźców po gonitwie. Ustalenie to jest nieodwołalne nawet wtedy, gdy wskutek protestów ustalono następnie inną kolejność miejsc dla przyznania nagród w gonitwach. Na znak, iż kolejność przyznanych miejsc płatnych, obowiązująca dla wypłat we wzajemnych zakładach, jest ostatecznie ustalona, przy numerach wywieszonych na słupie przy celowniku umieszcza się zieloną chorągiew.

2. Wypłata wygranych dokonywana będzie po otrzymaniu od sędziego u wagi zawiadomienia, że na wypłacenie wygranych zezwala. Zawiadomienie to jest ostateczne.

§ 25. 1. Wyplata wygranej dokonana będzie wyłącznie do rąk okaziciela biletu.

2. Bilety uszkodzone w sposób uniemożliwiający stwierdzenie ich autentyczności nie będą przyjmowane do wypłaty.

3. Bilety uszkodzone w inny sposób, niż określony w ustępie poprzedzającym, będą przyjmowane do wypłaty wyłącznie w terminie trzech dni po upływie okresu, ustalonego dla wypłat nieodebranych wygranych.

4. Wypłata wygranych dokonywana będzie w kasach wzajemnych zakładów w dniu gonitwy tych koni, na które stawki zostały przyjęte, i tylko do chwili zamknięcia kas. Nie odebrane w tym dniu wygrane mogą być wypłacane w terminie siedmiu dni, licząc od dnia następnego po dniu, w którym odbyła się dana gonitwa.

5. Terminy określone w niniejszym paragrafie są ostateczne i po ich upływie żadne reklamacje nie będą przyjmowane.

Rachunkowość wzajemnych zakładów (totalizatora).

§ 26. 1. Nie wydatkowana w danym roku przez towarzystwo część dochodów z odliczeń od stawek we wzajemnych zakładach po potrąceniu sumy niezbędnej na pokrycie kosztów związanych z urządzaniem wyścigów i wzajemnych zakładów (art. 5 ust. (3)) przed rozpoczęciem sezonu wyścigowego w roku następnym powinna być przelana na specjalny kapitał zapasowy towarzystwa.

2. Kapitał ten wraz z odsetkami może być użyty przez towarzystwo wyłącznie na cele wskazane w art. 5 ust. (3).

§ 27. 1. Rachunkowość, dotycząca sum otrzymanych z odliczeń od stawek we wzajemnych zakładach, powinna być prowadzona odrębnie i obejmować wyłącznie dochody z tego źródła oraz wydatki z tych sum uskuteczniiane.

2. Rachunkowość ta, prowadzona według zasad rachunkowości pojedynczej, składać się powinna z dwóch zasadniczych rachunków: rachunku zysków i strat oraz rachunku specjalnego kapitału zapasowego (§ 26).

§ 28. 1. Rachunek zysków i strat powinien zawierać następujące pozycje:

- 1) w przychodzie:
 - a) saldo z roku ubiegłego,
 - b) podatek na rzecz gminy (art. 7 ust. (2)),
 - c) odliczenia, określone w art. 7 ust. (1) pkt 2),
 - d) odliczenia, określone w art. 7 ust. (1) pkt 1),
 - e) pozostałości z podziału wygranych,

- f) sumy pochodzące z omyłek na korzyść towarzystwa,
- g) nie odebrane wygrane we wzajemnych zakładach,
- h) odsetki od specjalnego kapitału zapasowego,
- i) uzupełnienia ze specjalnego kapitału zapasowego,
- j) nie odebrane w roku bieżącym: nagrody i premie wyścigowe oraz nagrody przyznane na wystawach, pokazach i konkursach koni;
- 2) w rozchodzie:
 - a) podatek na rzecz gminy,
 - b) odliczenia, określone w art. 7 ust. (1) pkt 2),
 - c) koszty związane z urządzaniem wyścigów i wzajemnych zakładów,
 - d) straty przy podziale wygranych,
 - e) sumy pochodzące z omyłek na stratę towarzystwa,
 - f) deficyty kasjerów,
 - g) nagrody i premie wyścigowe,
 - h) inne wydatki na cele hodowlane (art. 5 ust. (3) lit. a), b), d) i f)),
 - i) przekazy do specjalnego kapitału zapasowego,
 - j) pozostałości na rok następny.

2. Rachunek specjalnego kapitału zapasowego zawiera następujące pozycje:

- 1) w przychodzie:
 - a) suma kapitału na początku roku,
 - b) przekazy do kapitału,
 - c) sumy niewydatkowane z odliczeń, określonych w art. 7 ust. (1) pkt 2),
 - d) nie odebrane w latach ubiegłych nagrody i premie wyścigowe oraz nagrody przyznane na wystawach, pokazach i konkursach koni;
- 2) w rozchodzie:
 - a) uzupełnienia z kapitału,
 - b) rozchody z niewydatkowanych odliczeń, określonych w art. 7 ust. (1) pkt 2),
 - c) nagrody i premie z lat ubiegłych,
 - d) umorzone nagrody i premie z lat ubiegłych,
 - e) suma kapitału w końcu roku.

§ 29. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 23 lipca 1925 r. o warunkach funkcjonowania oraz organizacji wzajemnych zakładów (totalizatora) na torach wyścigowych towarzystw wyścigów konnych oraz o sposobie prowadzenia rachunkowości tych zakładów (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 556) wraz z późniejszymi zmianami.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski